

Recenzja dorobku naukowego doktora nauk prawnych
Bartłomieja Piotra Wróblewskiego w postępowaniu
habilitacyjnym wszczętym 7 maja 2025 r.

1. W procedurze związanej z uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego doktor Bartłomiej Piotr Wróblewski przedstawił
 1. Autoreferat,
 2. Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny,
 3. Uzupełnienie i aktualizację informacji z Autoreferatu (datowana na 7 października 2025 r.).

Do tych trzech dokumentów dołączone zostały (w przesyłce otrzymanej z Wydziału Prawa UKSW) egzemplarze książek oraz fotokopie publikacji.

2. Jako podstawę oceny dorobku osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny dr B. P. Wróblewski (dalej jako Autor/Habilitant) wskazuje „trzy cykle artykułów (książek) poświęconych odpowiednio normatywności, redundantności i zbędności przepisów prawnych (4.1.), prawom człowieka (4.2) oraz odpowiedzialności odszkodowawczej władzy publicznej za akty normatywne (4.3)”.

Autor przedstawił wykaz 247 pozycji („Wykaz osiągnięć...” 240 pozycji, „Uzupełnienie...” 7 pozycji) które, zgodnie z wnioskiem, powinny być brane pod uwagę w procedurze oceny dorobku naukowego.

3. Przedmiotem oceny mogą być wyłącznie opracowania naukowe, które spełniają wymogi określone w obowiązujących przepisach czyli w ustawie z dnia 20.07.2018 – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz aktach wykonawczych do ustawy. Punktem odniesienia oceny dorobku Habilitanta poza obowiązującymi przepisami prawa jest także utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych i ustalenia doktryny prawa.
4. Punktem wyjścia dla stwierdzenia osiągnięcia, o którym mowa w przepisach - w przypadku cyklu - jest rozumienie cyklu jako powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie lub recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych .

Przyjmuję założenie, że względu na częstą zmienność wykazu, że publikowane artykuły, wskazane w autoreferacie, były publikowane czasopiśmiech zawartych w wykazie ministerialnym.

5. Artykułem naukowym jest „recenzowany artykuł opublikowany w czasopiśmie naukowym albo w recenzowanych materiałach z międzynarodowej konferencji naukowej: 1. Przedstawiający określone zagadnienie naukowe w sposób oryginalny i twórczy, problemowy lub przekrojowy; 2. Opatrzony przypisami, bibliografią lub innym właściwym dla danej dyscypliny naukowej aparatem naukowym” (rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22.02. 2019 r. w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 661).
6. W Autoreferacie Habilitant podaje informację (s.30), że w swoim dorobku posiada „łącznie 240 pozycji., z których
 - dziesięć jest na etapie publikacji (7 przyjętych do druku, 2 złożone do druku, 1 wygłoszony na konferencji referat na etapie oddawania do druku);
 - wśród publikacji jest 5 monografii książkowych,
 - 2 książki wydane pod redakcją Autora,
 - 39 artykułów,
 - 3 recenzje,
 - 11 sprawozdań (zwykle) pokonferencyjnych
 - jedno tłumaczenie, a ponadto
 - pięć problemowych artykułów publicystycznych o tematyce konstytucyjnej w najważniejszych dziennikach w Polsce (Rzeczpospolita, Dziennik Gazeta Prawna), a także
 - 168 publikacji/tekstów opublikowanych na stronach „Muzeum Polskich Korporacji Akademickich”.

W „Uzupełnieniu i aktualizacji informacji z Autorytetu” (7 października 2025) przedstawiona jest informacja o dodatkowych 7 tekstach (jeden w cyklu I-ym, dwa w cyklu II-im i cztery jako „inne publikacje z zakresu prawa konstytucyjnego).

7. Analiza przedstawionego zestawu publikacji prowadzi do wniosku, że tylko ich część może być przedmiotem analizy pozwalającej zakwalifikować dorobek Autora w postaci osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny.
8. Wyłączone z oceny są te publikacje, które nie mają charakteru naukowego w rozumieniu obowiązującego prawa. Oznacza to, że w niniejszym postępowaniu nie podlegają recenzowaniu i nie mogą mieć wpływu na ogólną ocenę dorobku osiągnięć Autora następujące typy publikacji: a/

publikacje w prasie codziennej, b/ wspomnienia i pośmiertne artykuły wspomnieniowe, c/ przemówienia, d/ sprawozdania, e/ kalendaria, f/ tłumaczenia, g/ niepublikowane referaty, h/ udział w dyskusjach panelowych, i/ udział w dyskusjach okolicznościowych, j/ przedruki, k/ streszczenia, l/ przewodniczenie sesji lub dyskusji, l/ udział w wykładach otwartych, m/ wystąpienia okolicznościowe, n/ udział w zjazdach katedr , wreszcie artykuły w Encyklopedii Gdańskiej.

Wyłączone zostały z oceny publikacje dotyczące polskich korporacji akademickich (poz. 43-48, 50, 55-223) jako niespełniające wymogu publikacji naukowych w rozumieniu ustawy i rozporządzenia.

Kolejna grupa wyłączeń z oceny są to pozycje wskazujące na teksty złożone do druku lub przyjęte do druku – Autor wskazuje 7 pozycji opracowanych samodzielnie oraz 10 pozycji opracowanych wspólnie z innym autorem.

Nie mogą być przedmiotem oceny opracowania, które nie zostały opublikowane.

Zatem wyłączona jest także z analizy i oceny sygnalizowana przez Autora monografia *Kodyfikacja prawa podatkowego? Rozważania wokół projektu Paula Kirchhofa*, bowiem jest to dopiero zapowiedź publikacji.

Nie może być również przedmiotem oceny realizowany przez Autora projekt w ramach Narodowego Rozwoju Humanistyki realizowany w latach 2023-2028 („Obraz środowiska polskich studentów i kadry naukowej 1816-1989. Kontynuacja badań, opracowania archiwistyczne i źródłoznawcze, digitalizacja, udostępnianie zbiorów archiwum i Muzeum Polskich Korporacji Akademickich”), bowiem zakończenie realizacji projektu planowane jest na rok 2028.

Nie może być przedmiotem oceny tekst zatytułowany „Wprowadzenie” (publikacja poseminaryjna IV seminarium prawniczego z cyklu „odpowiedzialność dyscyplinarna w służbach mundurowych, Piła 2014) bowiem autorami czteroakapitowego wprowadzenia obok Autora, są jeszcze dwie osoby.

Pragnę zasygnalizować, że w przesyłce zawierającej książki i kopie publikacji znajdują się dwa teksty, o charakterze maszynopisu, pisane w systemie WORD, które nie znajdują się ani w „Wykazie ...”, ani w Autoreferacie („Powstanie i działalność korporacji akademickich”, ss. 27 oraz „Korporacje akademickie: fakty, insygnia, cele” ss. 31). Wyróżniają

się one obszernością, bowiem pozostałe publikacje dotyczące korporacji są materiałami kilkustronicowymi (czasami zawarte są na kilkunastu stronach). Ponieważ nie ma informacji o miejscu publikacji więc zakładam, że nie zostały opublikowane, a tym samym nie mogą stanowić przedmiotu oceny.

9. Przedmiotem analizy dorobku naukowego Habilitanta zawartej w niniejszej recenzji są wyłącznie publikacje naukowe samodzielnie opracowane przez Autora. Nie uwzględniam w ocenie tekstów/artykułów naukowych opracowanych wspólnie w innym autorem.

Przedmiotem postępowania habilitacyjnego jest samodzielny dorobek osoby występującej o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Ustawa nie przewiduje nadania dwom lub więcej osobom zbiorowego/zespołowego stopnia doktora habilitowanego (vide pkt 16).

10. Analiza pozycji „Wykazu...” i „Uzupełnienia...”, które można uznać naukowe prowadzi do następujących ustaleń dotyczących publikacji naukowych (o charakterze innym niż publikacje książkowe, vide niżej p. 11 i nast.).

a/ w przypadku cyklu I-go (problematyka normatywności) Autor wskazuje na dziewięć artykułów, z których jedynie **dwa** tj. „Normatywność tekstu prawnego w demokratycznym państwie prawnym” i „Normatywność tzw. dekalogu – pierwszych 10 artykułów Konstytucji kwietniowej” są samodzielnymi opracowaniami Autora.

Pozostałych siedem to opracowania wspólne (z p. Maurycem Zajętkim), w tym dwa złożone do druku (nie opublikowane).

b/ w przypadku cyklu II-go (prawa człowieka) Autor wskazuje na siedem artykułów, z czego tylko **jeden** („Diagnostyka preimplantacyjna a „prawo do zdrowego dziecka „ w kontekście Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”) jest samodzielnym opracowaniem Autora.

Trzy inne artykuły są opracowanie we współpracy/wspólnie z p. P. Łackim.

Dwa pozostałe samodzielne opracowania nie są publikowane (jedno „przyjęte do druku”, drugie jest tekstem „przygotowanym do druku”), zatem nie mogą podlegać ocenie.

Jeden tekst został opublikowany w Dzienniku Gazecie Prawnej (vide uwaga p. 8 a).

11. Przedstawiona wyżej analiza dorobku naukowego zawartego w dwóch pierwszych cyklach (każdy o charakterze artykułowym) prowadzi do wniosku, że nie jest spełniony pierwszy ustawowy warunek, a mianowanie „cykl artykułów”.

Po pierwsze, nie można bowiem uznać za cykl dwóch artykułów (cykl I), tym bardziej za cykl nie można uznać jednego artykułu (cykl II).

Po drugie, nawet przy szerokiej interpretacji „cyklu powiązanych ze sobą artykułów naukowych” spełniona powinna być przesłanka powiązania tematycznego wszystkich publikacji. Jeżeli przyjęlibyśmy najbardziej szeroką interpretacją tego pojęcia, zbliżając jego znaczenie do „zbioru”, to także w takim przypadku trudno jest znaleźć powiązanie tematyczne problematyki normatywności tekstu prawnego i diagnostyki preimplantacyjnej.

Po trzecie, biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności oraz zakreślone przez Autora pole badawcze prowadzi - po przeprowadzeniu analizy treści artykułów - do wniosku, że nie jest spełniony podstawowy warunek, bowiem ustalenia dokonane w trzech artykułach nie mogą być zakwalifikowane jako stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny.

12. Trzeci cykl publikacji (książek) poświęcony jest problematyce odpowiedzialności odszkodowawczej państwa za działania ustawodawcy. Cykl ten to cztery pozycje książkowe, w tym dwie opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora (*Die Staatshaftung fur legislatives Unrecht in Deutschland. Eine rechtsgeschichtliche, rechtsdogmatische und rechtsvergleichende Untersuchung, Nomos Recht Universitaetsschriften 2005* oraz *Pozazumowna odpowiedzialność odszkodowawcza Wspólnoty Europejskiej za akty normatywne, Instytut Zachodni 2005*), a ponadto opublikowany doktorat „*Odpowiedzialność odszkodowawcza za działania ustawodawcy. Kształtowanie się koncepcji i instytucji na tle reguł ogólnych odpowiedzialności państwa do połowy XX wieku*” C. H. Beck Warszawa 2011. Ta książka została przetłumaczona na język angielski i ukazała się pod tytułem *State Liability and the Law. A Historical and Comparative Analysis*. Routledge 2023. Ta ostatnia książka została opisana przez Autora jako przetłumaczone, uaktualnione i poprawione wydanie monografii z pkt 20 (powinno być z pkt 19 – MW).

13. Oznacza to, że ocena (z punktu widzenia oryginalnego dorobku Autora) powinna dotyczyć dwóch publikacji sprzed doktoratu i pracy doktorskiej. Książki wydane przed doktoratem i praca doktorska były przedmiotem

postępowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk prawnych. W tej procedurze zostały ocenione wystarczająco pozytywnie (nie są dostępne recenzje przewodu doktorskiego, ani recenzja wydawnicza publikacji „*Pozaumowna odpowiedzialność...*”), by zakończyć nadaniem stopnia doktora nauk prawnych. Lektura wskazanych publikacji prowadzi mnie do wniosku, że gdybym uczestniczył w ówczesnej procedurze nadania stopnia doktora to również przyłączyłbym się do grona osób pozytywnie opiniujący wniosek o nadanie stopnia doktora nauk prawnych.

14. Zarazem oceniając osiągnięcia pierwszego etapu rozwoju naukowego z perspektywy osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej rozważyć należy wpływ ustaleń badawczych Habilitanta na rozwój i ewolucję doktryny prawa cywilnego i europejskiego. Innymi słowy w jakim zakresie ustalenia badawcze Autora są punktem referencyjnym dla treści artykułów i monografii opublikowanych przez innych autorów po dacie publikacji doktoratu.

Uprawnione byłoby oczekiwanie wykazania w Autoreferacie skali tego wpływu lub wpływu innego rodzaju przyjętego przez samego Autora. Mogłoby to mieć wyraz w szczególności, ale nie wyłącznie, w specyfikacji cytowań w ramach punktu Autoreferatu dotyczącego danych naukometrycznych. Pozwoliłoby to na ocenę skali wkładu w rozwój dyscypliny. Jest to zadanie Habilitanta, zadaniem recenzenta jest natomiast ocena trafności, poprawności i rzetelności przedstawionej skali wkładu w rozwój dyscypliny.

15. Inne osiągnięcia naukowe Habilitanta. Autor informuje o publikacji siedmiu samodzielnie opracowanych artykułów naukowych (Wykaz osiągnięć...poz. 20, 41, 229, 233, 234 i 236 oraz Uzupełnienie...poz. 2), których znaczenie z natury rzeczy ma charakter uzupełniający w stosunku do publikacji osiągnięć naukowych zawartych w trzech cyklach będących podstawą pozytywnej oceny w zakresie wniesienia znacznego wkładu w rozwój uprawianej dyscypliny postępowania habilitacyjnego.

Oznacza to, że odwrócona jest proporcja (3:7) artykułów wskazanych jako podstawa postępowania habilitacyjnego (trzy) w stosunku do artykułów uzupełniających naukowy dorobek Habilitanta (siedem).

16. Autor sygnalizuje, że w kontekście prac poświęconych prawu wyborczemu, zainicjował „powstanie zespołu badawczego z dr. Marcinem Rulką”. Autoreferat nie zawiera informacji o instytucjonalnej afiliacji zespołu (np. projekt badawczy, grant, jednostka uczelni), co pozwala na hipotezę, że jest to prywatna inicjatywa autorska (s. 32-33 Autoreferatu).

Autor wskazuje, że w ramach prac zespołu badawczego powstały trzy artykuły. Ponadto wspólnie z dr. M. Rulką opracowane zostały jeszcze dwa artykuły („Większości konstytucyjne...” oraz „Ustawowa liczba ...”).

Ponadto Habilitant wykazuje - obok wskazanego wyżej zespołu badawczego z dr. M. Rulką - udział w zespołach badawczych innych niż realizujące projekty finansowane z konkursów krajowych lub zagranicznych. Te dwa zespoły badawcze dotyczą 1. praw podstawowych (z dr. P. Łackim) oraz 2. normatywności, redundantności i zbędności przepisów prawnych (z dr. M. Zajętkim) (s.26 Autoreferatu).

Habilitant potwierdza zatem, że przedstawione przez niego prace w cyklu I-ym i w cyklu II-im są – poza wskazanym dwoma artykułami autorskimi w cyklu I-ym i jednym artykułem autorskim w cyklu II-im - pracami zespołowymi. Obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości procedowania wniosku w sprawie – faktycznie - nadania stopnia doktora habilitowanego „zespołowi”.

17. W części Autoreferatu „Dane naukometryczne” Autor w odpowiedzi na pytanie o liczbę cytowań publikacji wnioskodawcy, z oddzielnym uwzględnieniem autocytowań podaje „Google Scholar 73 cytowania, wg ResaerchGate 33 cytowania, indeks Hirscha wg Google Scholar wynosi 5, wg ResearchGate 3” (poprawna jest nazwa ResearchGate – MW). Należy założyć, że jest to ogólna liczba wszystkich typów cytowań ponieważ Autor nie informuje o autocytowaniach.

Według stanu na 4 stycznia 2026 r. w bazie danych Google Scholar znajdują się 84 cytowania, z czego 23 to autocytowania (albo w innym, kolejnym tekście autorskim, albo w tekście, którego Habilitant jest współautorem). Doktorat jest cytowany jeden raz.

Konkluzja: przedstawiony do oceny w procedurze habilitacyjnej dorobek naukowy dr. Bartosza Piotra Wróblewskiego nie spełnia kryteriów znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej. W kontekście dokonanej analizy dorobku naukowego Habilitanta inne osiągnięcia zawodowe, opisane w Autoreferacie, mają charakter uzupełniający, ale nie mogą mieć charakteru kompensacyjnego wobec publikacji wskazanych w trzech cyklach, które nie spełniają warunku znacznego wkładu w rozwój dyscypliny.

